પારસી નાટક મંડળી.

હા મા ન

નાં

ગાયનો.

મુંબઈ:

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં છાપયું છે.

૧૮૯૩.

કીંમત બે આના.

૫૪૬૨

બનામે ખુદા.

૧.

કરંમ કર મેરે હાલપર અય્યે કરીમ,
તેરા નામ રહેમાન હય્યે ઔર રહીમ—કરંમ૦
તુહી દોનો આલંમકા સુલતાંન હય્યે,
જહાંમે નુંમાયા તેરી શાંન હયે—કરંમ૦
ફના હોનેવાલા હયે સબ કારોબાર,
રહે નુર તેરા સદા આશકાર—કરંમ૦

૨.

હમકોતો મનસુખ દેવા ભયો પ્રભુ દાતા.
કરે પીત ઉન સંગ—હંમકો૦
મઔલા પ્યારો શ્યામ ખુદા નામ જપીએ,
તન જોગમે રતીયોંકો સંધ્યાકર
રંગ દેત નયા રંગ—હંમકો૦

૩.

મયેં હું હજાર જાંનસે મઔલાકે નામપે ફીદા,
બક્ષેલોનહાર ધ્યાનમે કોઈ નહીં હયે દુસરા—મયેં હું૦
જાંનો માલસે નીસાર હું મયેં યારપે સદા,
ચમક રહા સહર શાંમ નુર જુલજલાલકા—મયેં હું૦
કયાહી સબ્જા જાર હયે શાંને કીરદીગાર હયે,
તડપ રહા જીગર જાન હાલ આશકાર હયે—મયેં હું૦

૪.

દાયંમ ડરના તુ નાદાંની દીનમે ન મરના,
ધ્યાન ધરના, અજી દંમ ભરેં ભલા યાર બોન ક્યા હંમ—દાયંમ૦
ભલે દંમ બુરે દંમ વંહીં ચલના રે,
ઇતના જાંનના દારે ફાંનીમે સારે ફાની—દાયંમ૦
ધ્યાનકી તરંગ દીખ્યા રંગ, જાંનમે કરત ફીરત ગરમાઇ,
જો કોઇ શાહી નાશાહી–આબાદી બરબાદીમે પકરે હરસે.
ધ્યાન, સબહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે કરત ગ્યાન તાસે,
રાજી રહે માલીક—દાયંમ૦

૫.

અમાંન તુ હામાનકો દીજીયે,
બંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુબહાંન.
દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાંન મલક દરબાંન—અમાંન૦
હું બંદા તેરા આશકે જાર,
તેરી યાદમે શાદ ઔર અશ્કબાર,
તેરી રાહમે જાંનો માલ નીસાર,
તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરબાર,
અએ શાહીનશાહે હર દો જહાંન,
રહે હરઆંન અમાન અમાંન અમાંન—અમાંન તુ હામાંન૦

૬.

આદંમ ક્યું શએતાનકો દેતે હંયેં ઇલજામ,
ક્યા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પીલાયા જાંમ.
આયા બશર વબાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો,
આયા બદીકે જાલમે ભુલા સો ભુલા હો સોહો—આયા બશર૦

જીસકો કે લત ખરાબ હુયે જીન્દગીમે અજાબ હુયે,
નશએ ગંજો માલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા ખશર૦
નેક ખીયાલમે રહો નેકોંકે હાલમે રહો,
આદમી બદ ખીયાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા ખશર૦

૭.

બન બન મન મારે મયેં તો ભટકા પીર,
મયેં દુઃખ ભરીયાદીનન રાતકો છોડ નગર રહો ઘેરે જંગલવા;
પીર પીયાકે પએર પડું મોહે પીનેકો દેત મધવાકો નીર—બન૦

૮.

અલંમને ગંમને આન ઘેરા,
બાલકપનેમે બીન અન ધન તંન ઘરસો ચલ નીકલા—અલંમને૦
સરાસર બે કલીયાં ઝેલા,
બેકલ બ્યાકુલ બીન અટકલ ચલ કલ બેકલ નીકલા—અલંમને૦
ખુદાપર સીગરે દેયાંન મેરા,
પ્યાસા તન મન બન બન જલ ભુંન બીન જલ જલ નીકલા—અલં૦

૯.

હુઈ એહ કએસી અલ્લાહ લાચારી,
ગમોંસે જાંન હરઆંન હએ આરી—હુઈ એહ૦
રહા ન કોઈ ગંમ ખ્વાર બેચારા,
કરેગા હાય અબ કઓન ગંમખ્વારી—હુઇ એહ૦
સુના ચમંનકી બદલી સુલતાની,
વાંહાંપે ખએર ખએરાત હએજારી—હુઇ એહ૦
કઇ દીનોંસે ભુકા હું પ્યાસા,
કરૂં વાંહાંકે જાનેકી તઇયારી—હુઇ એહ૦

૧૦.

સોહાવે સખી આજ વલી સરતાજ,
સુનાવે કોઇ આજ વલી ભયા રાજ—સોહાવે૦

ગોકુલવાલા પ્યારા રે, ઈંદ્રાસનવાલા રે,
તીજે ભય્યે માહારાજ—સોહાવે૦

૧૧.

નહીં આગાહ જો મુજસે વોહ મેરી શાંન ક્યા જાંને,
દીલે દાનાંકે ભેદોંકો કોઇ નાદાંન ક્યા જાને—નહીં આગાહ૦
બદનમે જાનકી સુરત હયે મેરા રાજ પોશીદા,
ભલા ફીર જાંનકી પય્યેછાંન કો અંનજાંન ક્યા જાને—નહી આગાહ૦
જો કોઈ અહેલે બાતીન હો વોહ મુજકો જાંન સકતા હય્યે,
જો જાહેર દેખતા હો વોહ મેરી પય્યેછાંન ક્યા જાંને—નહી આગાહ૦

૧૨.

બતા દે હમકો તુ હાલ પ્યારે કે તેરે દીલકો વખાલ ક્યા હયે—
યેહ ચેહેરા તેરા જો ચાંદસા હયે, તો ક્યુંકર ઇસકો ગહંન લગા હયે.
બતા તો તેરા પીદર કાંહાં હયે, નીડર નીડર બોલ હાલ ક્યા હયે—બતા દે૦
ખીયાલ ક્યા હયે મલાલ ક્યા હયે, તુ સાફ કહેદે સવાલ ક્યા હયે,
મુરાદ હાસીલ હો તેરે દીલકી નીડર નીડર બોલ હાલ ક્યા હયે—બતા દે૦

૧૩.

તનમન આસ નોરાસ ભઇ મોરી,
ક્યા હાલ કહે મત બાવરીયા—તન મન આસ૦
છોડ પીદર બન બન ભટકે હમે,
જપે રાંમ નામ દીન રય્યેન રંગીલે—તન મન આસ૦
ભુકે પ્યાસે તડપ રહે હંમ,
બીન જલ થલ જય્યેસે માછરીયાં—તન મન આસ૦

૧૪.

ચંમકી ગય્યે ફરજંદ તેરી ઇનદીનો તકદીર હયે,
તખ્તે સુલતાંનીપે તેરે બાપકી તઓકીર હય્યે—ચંમક૦

અએ મુજફ્ફર જાંન તેરા બાપ મયે હામાન હું,
દેખ તુ અચછી તરહે પએછાંન કયું દીલગીર હયે—ચંમકી૦
દે મુલાજીમ ઇસિકો નહેલાકર સીતારોંકા લીબાસ,
અશ્રે ગંમમે ઇસ હમારે ચાંદકી તનવીર હયે—ચંમકો૦
કયા હુઇ અએ જાંને મંન તેરી બહુંન ઓર વાલેદા,
જીન્દા હંયેં યા ઊનકો જંન્નતકી મીલી જાગીર હયે—ચંમકો૦

૧૫.

જબ તીરે સીતંમ ચર્ખે કોહંનસે છુટા,
માં મર ગઇ દીલ અપના વતંનસે, છુટા—જબ તીરે૦
બરસોં રહે હંમ ભાઈ બહુંન આફ્તમે,
લુકમા ન ગદાઇકા દહંનસે છુટા—જબ તીરે૦
ગુંમ હો ગઇ એકબારગી હંમશીરાભી,
અફસોસ મેરા સાથ બહંનસે છુટા—જબ તીરે૦
પાબોસીએ હજરતસે સીતારા ચંમકા,
સુરજકી તરહે આજ ગહંનસે છુટા—જબ તીરે૦

૧૬.

કોઇ સુનો મેરી ફરીયાદ,
ઇસ બનમે મુજપર ગુજરીહયે બેદાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સબ છુટા ઘરબાર,
તીજે માંજાયા છુટા રેહે ગઇ મયેં લાચાર,
દુંનીયાંમે મુજસા કોઇ નહીં નાશાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
હાય મયેં પએદા હોતેહી મર જાતીબે સામાંન,
યેહ દુખડા કયું ઝેલતી અધભરમે હયે જાન.
જંગલમે મેરી મીટ્ટી હયે બરબાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
શેર કોઇ ખાએ મુજેહ યા કોઇ ડાલે માર,
છુટું ઇસ જંજાલસે મયેં દુઃખીયા લાચાર.
યેહ બનહી મેરા બંન જાએ જલ્લાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦

૧૭.

સુનો સદા યેહ પ્યારી બારી, કોઇ કરતા હયે આહોજારી,
ચલો સુનેં હકીકત સારી, કીસે જાંન હુઈ હયે ભારી.
મીલી મીલી લો યેહ આજારી, ગમો અલંમમે હયે બેચારી,
ક્યું આઇ દીવાંની બંનમે—ક્યા સોંચ કીયાથા મંનમે૦
કુચ્છ જાંન હયે બાકી તંનમે;
ઇસે પાંનીકી હયે પ્યાસ, કુવા નહીં પાસ, યેહ હુયે લાચારી,
યેહી કરતીથી આહોજારી—સુની સદા યેહ પ્યારી બારી૦

૧૮.

મારે પડે હમ પ્યારી ફુલબંનકે,
પ્યારીફુલબંનકે નાજુક બદંનકે—મારે પડે૦
ઇનકાર છોડો ચકરાર જોડો,
દુલહા બનાંઉ જાઉં વારી દુલ્હંનકે—મારે પડે૦
મોસરી પીલાદે શરબત પીલાદે,
બોસે દેદાલ પ્યારી પ્યારે દહંનકે—મારે પડે૦
દીલકા ગની હું ઘરકા ધની હું,
ગમ્જે દીખાઓ મોહે સારે જોબંનકે—મારે પડે૦

૧૯.

અરે આએ તોરે કામ—સદા નેકી,
ગમસે છુડાનેકી નેકી ન ભુલું રે,
નેકી ન છોડ નીકો નામ જમાનેકી—અરે આએ૦
લેકે નીકોઇ કોઇ નેક ન છોડે રે,
નેકી દીખાએગી આરાંમ—દીખા નેકી—અરે આએ૦

૨૦.

અરે મુંવે છોડ મોરી બાંહ રે મુરકીયાં—
હાયરે પડી મયેં કુએસી બલામે
છોડ મુજે મોરી બાંઈ આઈ રે લટકોયાં—અરે મુવે૦

દેના ભલાઈ લેના બુરાઈ
કાંનમે જહાંનકે સુનાઇ રે બનકોથાં—અરે મુવે૦

૨૧.

મેરા નસીબ હયે સો ગયા, યેહ જીન્દાંમે રહેના ઓ યાર,
કોસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦
ફલકસે હંમપે કયા કયા જુલ્મકે બાદલ બરસતે હએં—
નાસાનો અએશકી સુરતકો હમ હરંદમ તરસતે હએં,
મીસાલે આએના સકતેમેં હએં કયા બોલ સકતે હએં,
ન જીતે હએં ન મરતે હએં યુંહી હરદંમ સીસકતે હએં,
મેરી ખોરાક ગમ હો ગયા, યેહ રંજો ગંમ સહેના—ઓ યાર,
કોસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦

૨૨.

ગુનભરી ધુંન મોરી સુંન પ્યારે,
સાગરે શરાબપર નજર ન અંએઠી કર—ગુન ભરી૦
જાનકે તુ અંનજાંન બને કયું જાંન અએ જાંનો કયું હારે,
શરાબ પીના નેક કરી ના, સમજે હયેં દાના સારે—ગુન ભરી૦

૨૩.

પીદર દેતેહો કયું સીતંમપર સીતમ,
ગુજરતે હયેં હંમપર અલંમપર અલંમ—પીદર દેતેહો૦
કાંહાં કામે જંમ હયે કાંહાં જાંમે જંમ,
ના રખીયેગા જંમકે કદંમપર કદંમ—પીદર દેતેહો૦
કરંમ કીજીયે થા મેરા સર કલંમ,
પીયેં મોલકે બાદા બહંમ પર ન હંમ—પીદર દેતેહો૦

૨૪.

યેહ બદીમે પાયા ગમ અરે આદંમ,
બેદાર રહો હોશયાર રહો તુંમ નેકીમે હરદંમ—યેહ બદીમેં૦

ઇસ દીનકો લો પહેચાંન, કરો સામાન,
કરો ધ્યાંન જરા સુલતાંન બના ફીર કાંહાં રહા હામાન,
કરો હરદંમ રબકી યાદ, રહો દીલશાદ,
બદી કરનેવાલોંકો હોતી હયે મીટ્ટી યું બરબાદ.
જો દઓલતે તાઅત પાએ,
ઇસ જહાંમે અશરત પાએ.
મર જાએ તો જંન્નત પાએ
નહો યાદ કરીમકી કંમ, અરે આદંમ—યેહ બદીમે૦

૨૫.

હજાર શુક્ર હયે ખુદાએ દો જહાનકા,
જમા નએ સીરેસે રંગ બોસતાનકા.
અખીર બદ હુવા નતીજા બેઇમાનકા,
ખુલા નસીબ એક નેક નએ જવાંનકા.
જો કરતા હયે બદકારી–યું પાતા હયે વોહ ખ્વારી,
હાલ ગુજરા જો કુચ્છ સારા હામાનકા.
હએ શાહા મુજફ્ફર દાના—અબ રખો તાજ શાહાના,
સાયા ઇસપે હોવે સુબહાંનકા–હજાર શુક્ર૦

૨૬.

રહે દીલે દુ:ખમે જીતુંની, કાંહાં દુ:ખભરી મજલીસ યેહ બન
મુશકીલેં મુજેહ હયે યેહ દુની, યાંહાં અબતરી હરએકમે ઠની.
હયે હરચંદ દીલપર ઠાંની હો હરભજની રાગ દરૂની,
કરેં કયા હંમ કીસમત હયે દની—રહે દીલે૦

૨૭.

નાએકા સુનલે હાલત સારી બદકા મુહ કાલા,
નેકોંકી હો સુરત પ્યારી મુહપર ઊજીયાલા—નાએકા સુંનલે૦
બદજાતોંકો બદબાતોંમે આફતમે ડાલા,
નેકોવાલે હર સુરતમે ઊનસે હયેં બાલા—નાએકા સુંનલે૦

નેકી દે તુજકોભી વોહ નેકીદેનેવાલા,
નેકીકા ગુલશાંનમે તેરે ફુલે ગુલલાલા—નાએકા સુંનલે૦

૨૮.

યા રબ્બ ઇસકોભી નેકી દેદે આલા કરદે કરીં,
દુંનીયાંમે યેહ નોશાત પાવે ઓકબ્બામે ખુલ્દે બરીં—યા રબ૦
હુંમસે ઇનદીનો ગરચે ઇસને બેજા બાતેં કરીં,
પર મયેં ઇસકો પસંદ કરકે બોલતી હું બેહેતરી.
ઇસકી ખાતીર દોઆ હયે કરતી યેહ બંદી કંમતરીં,
દુર હોં ઇસકી બુરાઇયાં સબ્બ જો હયેં દીલમે ભરીં.
એક દંમ યેહ હો નહીં યાદસે ગાફીલ તેરા,
માલીક મેરે યેહી હાજત સુંનલે મેરી.
જાતમે અપની હો યેહ હરએકસે ખરી.
ઓરતો હંયે સબ્બ લઓંડીયાં ઇસકી ખઓફસે તેરે ડરીં.
લેકીન ઇસિમે બુરાઇયોંકી બાતેં હંયેં સબ્બ ભરી—યા રબ૦

૨૯.

ચલન કર ભલે, માતા બાત સુંન તુ લે—ચલંન કર૦
નેકી બદી દોનોં હયેં પએદા,
વલે જએસા કરના વએસા ભરના દુંનીયાંમે ઠએરા.
તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક ફુલે ફલે—ચલંન કર૦

૩૦.

બદકારી જારી કરને જો આએ-તુમ આએ—બદકારી૦
જરર હો તંનકા મંનકા ધંનકા,
નજર ઇધર જો ઊઠાએ જમાએ—બદકારી૦

૩૧.

સરવર અગર હંયે પાતે સરવરી ઇનસાંનોંકો હયેં ખુશ કરતે,
કરકે બદીફૂર ઉનકે બેટે દુઃખ દે કર હયેં દુઃખભરતે—સરવર૦

જબએસે અગલે સરવર થે નેકોમેનામાવર થે,
કયું નહીં કામ વો હો કરતે નેકીકા નહીં દંમ ભરતે—સરવર૦
બદકારીપર હો મરતે કયું નહીં રબસે હો ડરતે,
બદકા નતીજા બદ હોતા હયે કયું હો ઇસમે હટ કરતે—સરવર૦

૩૨.

કયું જવાંની ખો રહે હો શાદમાંનીકે લીયે,
પીરીમે રોયા કરોગે ઇસ જવાંની કે લીયે—કયું જવાંની૦
સુકતા હયે જબ શજર ફેર વોહ હરા હોતા નહીં,
વોહ કહાંની યેહ જવાંની પીરે ફાંનીકે લીયે—કયું જવાંની૦
આબે રફતા નેહેરમે ફેર લઔટ કર આતા નહીં,
પા નહીં સકતે મુજશતા ઝીન્દગાંનીકે લીયે—કયું જવાંની૦

૩૩.

સુંન અએ દીલદાર ગુલરૂખસાર જાંનેમન,
પરોદીદાર અએ ગંમખ્વાર જાંને મંન—સુંન અએ દીલદાર૦
યકાયક દીલ હુવા માઇલ કે ચલ કર મીલ,
રહે કયું રંડીયોંમે ખ્વાર જાંને મન—સુંન અએ દીલદાર૦
પીદર માદર અગર ખંજરસે કાટે સર,
તો દેખું ખુલ્દકા ગુલજાર જાંને મન—સુંન અએ દીલદાર૦

૩૪.

નહો યેહ હંમસે, રહું સદા ખુશી જંમજંમસે, રહો તુંમ ગંમસે—નહોયેહ૦
મેરા દરજાહોબરતર તુંમસે, મુજતર રહો તુંમ ગમસે—નહો યેહ હંમસે૦
કંમતર બને બરતર સરવરસે, કંમતર રહો તુંમ ગંમસે—નહો યેહ હં૦
પાંઊ ન હોવે બેહતર સરસે, કયું કર રહો તુંમ ગંમસે—નહો યેહ હંમસે૦

૩૫.

પ્યારા તું હએગા, મેરા.
હો ખુશી દીલસે તુ અએ પ્યારે,
પ્રીત નીભે અબ મેરી તેરી દાયંમ—પ્યારા તું૦

હોવે જો કુચ્છ હલ તુમ્હારા, વોહી હોએગા હાલ હમારા,
નાજો અદાકે ફુલકફા પ્યારા તું હએગા તારા
તન મન ધન સબ તુજપર હારૂં
નીસદીન પલછીન તુજપર વારૂં—પ્યારા તું હએગા૦

૩૬.

મએં તોરે વારી વારી તન મન ધન સબ તજકર
પીયારી પીયારી કાહે કાહે તુને સોંપે તન મન ધન તજ દીનો—મયે તોરે૦
અરજ ગરજ મોરી સુંનો સુંનો ઇસઆંન
પ્યારી જાંન, પ્યારી જાંન, પ્યારી જાંન, સુંનો સુંનો.
નીસદીન પલછીન હરદંમ ગીનગીન.
દીલદારો ગંમખ્વારો જાંનીસારી કરૂં પ્યારી
ઓ જાનો જાની મોરો ધુંન તુંને જાંની તોરી સુન મએને માની
પ્યારી પ્યારી પ્યારી—મએં તોરે વારી૦

૩૭.

હયે તુ લાલએ ચમની,
આંખ્મે આહુએ ખુતની.
હુરમે અએસી અદા ન સુની,
નજાકતમે અજબ કામની—હએ તુ લાલએ૦
તુ દીલકે મહેલોં બની બની,
તન મન ધન હંમદમ બની બની,
સુન સુન ગુન હુરમત ગની બની,
બનીબની મોરી કીસમત ધની બની—હયે તુ લાલએ૦

૩૮.

પ્યારે જાંનો સુનો યેહે મેરી કહાંની,
દીલસે તેરી મએને જો બાંત યેહ માંની— પ્યારે જાની૦
તેરા જો ફરમાં મેરા હયે ઇમાં,
આલંમમે હયે તુ લાસાંના—પ્યારે જાની૦

૩૯.

સદ શુક્રકે ગુલજારે તમન્નાકા ખીલા ગુલ,
બુલબુલકે ખોલે ફુલ હજારોંમે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
શાદી ગુલે ગુલજારે વીજારતસે હુઇ હયે,
ગુલ ખાએ હજારોંતો મુસીબતસે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
હયે બુલબુલે દીલ જુલ્મે વજીરીસે હીરાસાં,
શાયદકે કરે બાગકે માલીકા ગીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
શાદીકા મેરે ગમ હો જો ઊસ ગુલકે પીદરકો,
મુમકીન નહીં મુરઝાએ ન ઇસિ ગમસે દીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦

૪૦.

ખબર જો દે ચુકી પરી તુ હમકો હુકમ વોહી હયે યજદાંકા,
ધુડકા, ઝીડકા, ઝટકા, પટકા, ગજબસે બાપ ઉદુ જાંકા—ખબર૦
નજર ન પીતકી કરી વાલીદને, હુકમ દીયા યું ફીદવીકો,
અરે જા મર જા હરજા પર જા, પીસર હયે બાપ ન તુ માંકા—ખબર૦
સફર બીદેસકા કરૂં મયેં મુજકો હુકમ જો દે તુ મરજીકા,
અરમાં, નીકલા, ગમ આ ચમકા અજબ હીસાબ હયે દોરાંકા—ખબર૦
અજબ નસીબસે મીલા હયે ફલ યેહ વસ્લકે બદલે હીજરાંકા,
સદમા, કરના, જલના, મરના, બીછડકે તઓર રહે જાંકા—ખબર૦

૪૧.

કયું કર જાંન રહે જાંનાં, જાંનાં જાનાં કહે જાંનાં,
તું મબીન જાંન કાંહાં જાએ, ખાનાં ગંમકા સહે જાંનાં—કયું કર૦
જાંનકો જાંન રવાં જાંને આંસુ બંન કર બહે જાંનાં,
વીર્દ જાંન રહે જાંનાં ગાહે જાંનાં ગહે જાંનાં,
અએશ મેરા તુ પસંદ ચાહે, જા જા રૂખસત હયે,
જીનેકી યેહી તો શકલ રહે—કયું કર જાંન૦

૪૨.

સોહે પીયાકે મનકો ગાનેકી ઉપજ તાંન,
લુભાવેરે જીયરવા, હંસાવે રૂલાવે જગાવે દીખાવે.
વોહ રબકી શાંન—સોહે પીયાકે૦
સુરોંકી ગીનતી સુંનો ન્યારી, તાંન ઊપજ પ્યારી પ્યારી,
ઇનસાંનોં હએવાંનો દેવો પરીજાંન.
હુરાંનો ગીલમાન શાદમાંન—સોહે પીયાકે૦

૪૩.

ખુબસુરત શાંન હયે રબકી,
બેહદ દેખન જાત નજરીયા.
આંખસે ઝટ ઝબકી છબકી—ખુબસુરત૦
પાએ જો છબકી સનદ નજરીયા,
વોહતો હો ઝટપટ રબકે ઢબકી—ખુબસુરત૦

૪૪.

ગુલગુલ બુંન બીન ખારકે નહો કોઈ જહાંમે,
ગુલશાંન બીન અગીઆરકે નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચને ગાનેવાલી ગુલરૂં,
હંમદંમ બીન બદકારકે—નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચે બદીકા ભાવ બતાવે,
નીસદીન બીન ઇનકારકે—નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦

૪૫.

એ તોરી મદદપર હો કીરદીગાર,
કરંમકી રહે તોપે નેક નજરવા,
નગર નગર રહે હુંકમ ઢંઢોરવા—એ તોરી૦
ચમંન ચમંન ખીલેં ફુલાંનકેહરવા,

ચમંને ચમંનમે રહે તું સીગરવા,
અમન ચએનસે શાંમો સહરવા,
રહે તેરે ગુલશાંનમે દાયંમ બાહાર—એ તોરો૦

૪૬.

હોવેગા તેરા સર કલંમ, હંમપે બલા જો હો સો હો,
તેરાભી નાકમે હો દંમ, મેરા હયે કયા જો હો સો હો—હોવેગા૦
કયું રે તુ માનતા નહીં, મુજકો તુ જાંનતા નહીં,
બાતકો છાંનતા નહીં, છાંન લીયા જો હો સો હો—હોવેગા૦
મયેં હું વજીરે નેકશાંન, મયેંભી હું દીલબરોંકી જાંન,
સુંનલે જરા લગાકે કાન, ખુબ સુંના જો હો સો હો—હોવેગા૦
મુજકો અગર સતાએગા, કરકે તુ કયા દીખાએગા,
મુફતમે મારા જાએગા, આઇ કજા જો હો સો હો—હોવેગા૦

૪૭.

આવો આવો આવો પીયા, આવો દેખો નાર નઇ,
છબ તેરી ન્યારી પ્યારી, મંત્રસા કછુ કુંક રહી—આવો આવો૦
છોડકે ભાગે સંગી સાથી, કયું કે રહે યેહ દીલ સુનોજી,
સંઈયાં લાગું પંઇયાં તોરે, તનકી મનકી હાર ભઇ—આવો આ૦

૪૮.

બીન યાર ગંમખવાર કોઈ નહીં,
અપના મદદગાર કોઈ નહીં—બીન યાર૦
હંમસો જહાંમે કઓનોં મકાંમે,
લાચાર કોઈ નહીં—અબ હંમસી લાચાર કોઈ નહીં—બીન યાર૦
હો શાદમાંનીસે જીન્દગાંની,
આસાર કોઇ નહીં—અબ એસે આસાર કોઈ નહીં—બીન યાર૦

૪૯.

અએ મેહેર બેવફા હુવા કયું મેહેર તેરા નામ—કીયા મેહેરકા ન કાંમ;
હાં મેહેર બંન જલાતી હયે તુ મુજકો સુબહોશાંમ જલતા રહું મુદાંમ
—અએ મેહેર૦

આંખોસે તુ ગીરા ચુકી આશકકો બએરસે—લડી આંખ ગએરસે,
અસ્મતમે દાગ ખા ચુકી ફીકરબદીકા જાંમ—નેકી હુઈ તમાંમ—અએ
મેહેર૦

ફરમાઈ મુજસે શાહાને ઈસ શેહેરકે યેહ બાત—ન હો રંડી નેક જાત,
અફસોસ કયું મયેં બોલ ઊઠા નેકી મેં તેરા નામ—જીદાં મીલા
મુકામ—અએ મેહેર૦

પહોંચા વજીર શાહાકા ખીલવતમે તેરે પાસ—ફીર આયા બેહીરાસ,
ભાયા નોશાંનીયાં તેરી હયેરત હયે લાકલાંમ—કયું કર કીયા યેહ
કામ—અએ મેહેર૦

અંગુશ્તરી કટાર, હયે રૂમાલ, તેરા માલ,—તસ્વીર બેમીસાલ,
દરબારમે હરએક થે મઓજુદ ખાસોઆમ—દેખી વોહ શએ તમાંમ—
અએ મેહેર૦

ખતજાંનીયો ન ઈસકો તુ અએ બદચલંનમે તાક—લીખતાં હું મએં તીલક
તુજકો અગર વજીરને ફાંસા બીછાકે દાંમ—અબ મેરા લે સલાંમ—અએ
મેહેર૦

૫૦.

સંઈયાંકો છુડા કર મયેં લાગી ગુંઈયાં,
યા જાવું દર દર ફીર કર મર—સંઈયાંકો૦
તરસ તરસ રહે કયું ઊન બીન હંમ,
કબ તક સહે નીસદીન પલ છીન ગંમ.
તન મન અન ધન ઊન બીન તજ કર—સંઈયાંકો૦

૫૧.

સરવર આલી તુમપર જીઆ મએંવારી.
જાયો કરત દુન્યા ફીરત ગુફીઆં ન કોઈ પ્યારી—સર૦

ચમન ચમન જએસે ફીરત ચકોરવા.
ચલત ચાલ જોબન મતવારી.
નજર પડત અગર નામપે, બદ કરદીઆ છઆસે હારો–સર૦

પર.

ગુંઇયાંસે મોરી બતીયાંરે કહો કોઇ જાએ,
જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંઇયાંસે૦
બંદી અએસી ગાઈ નાચી મન હર લીનો,
નઈ નઈ રૂબંન દીખાએ—ગુંઇયાંસે૦
રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,
નએ નએ મનસબ પાએ—ગુંઇયાંસે૦

પ૩.

મોરી ધુંન સુંનો સુંનો બરસત અશરત,
નીકસત મનસે ગુંન ગુનસે ધુંન ધુંનસે સુંન,
સુંન દહંનસે નુર બરસત—મોરી ધુંન૦
રખે હુંમ પાક સાફ ગર દામંન,
મેહેરસા હો તંન મન ધંન રઓશંન,
નીસદીન પલછીન રહે મન રાહત.
રહત યેહી મન હસરત—મોરી ધુંન૦
શાહ તુમ સખી મેરા ગાનેકા કામ,
દોઆકે લીએ હાથ ઊઠાનેકા કામ.
ન મહેરૂંમ જાંઊં મયેં દરબારસે,
જો ચાહું વોહ પાઊં મયેં સરકારસે—મોરી ધુંન૦

પ૪.

શાહા યેહ અજબ જમાના હયે,
હરએક અપના બેગાના હયે—શાહા યેહ૦
નાદાંનકી શાંન હયે આંન બની,
નુકસાંનમે હયે જો દાના હયે—શાહા યેહ૦

ઘોડા હયે ગધોંકે તવેલેમે,
જરકાર ગધોંકા બાના હયે—શાહા યેહ૦
ગુલજારમે ઊલ્લુ બોલા હયે,
બુલબુલકા ઘર વીરાના હયે—શાહા યેહ૦

૫૫.

પ્યારસે બદલી કયું નજર તોરી—પ્યારસે૦
એકહી સફરમે અંખીયાં ફેરી, તન મન જલ જલ જાએ,
ચલતે નગરસે ભેદ બતાએ, કાહે મોહે બદ હએ દીખાએ નજર તોરી—
પ્યારસે બદલી૦
રંડોકે ઘરમે બતીયાં છેડી, હંમ સંગ દીલ મીલ જાએ,
બઐરોને તોરી મત બહેકાઈ, મોહે દેખ કયું ન લજાએ નજર તોરી—
પ્યારસે બદલી૦

૫૬.

એજી સાહેબ નતીજા મીલ જાએગા,
તુમ્હે ઇસકા નતીજા મીલ જાએગા—એજી સાહેબ૦
એક એકકે બદલેમે સઓ સઓ રૂપએ લું.
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ જાએગા૦
અચ્છી તરેહસે દેખીએ ઉસ આલી જાહાકો
દાગી કીયા હયે જીસકે રૂપે રશકે મહાકો.
અલ્લાહ સમઝે બેસવા તુજ રૂસીયાહકો,
બોહતાંન કયું લગાતી હયે એક બેગુનાહકો.
યેહ એક યકરાર ઇનકા સુનોજી,
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦
પએછાંનો મુજકો ચશ્મસે અબરૂસે બાલસે,
શાયદ ઉતર ગઈહું તુમારે ખીઆલસે.
અલ્લાહ જીસકો દેતા હયે બીબી હલાલસે,
સોહ બાતભી તો કરતે નહીં હયં છીનાલસે.

પકરાર દો હુવે કોઇ પુકાર દો.
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦
દેખો મયેં અબભી કહેતી હું તુંમ કહેના માનલો,
યેહ બાત જાંન જાંનેકી હયે ખુબ જાંનલો.
ક્યા બારબાર કહેતી હયે તું કહેના માનલો,
ખ્વાહી મખ્વાહી ચાહનેવાલેકી જાંનલો.
પકરાર પુરે તીન કોઈ સુંના દો
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦

૫૭.

પડા ક્યું યેહ બશર ઝીન્દાંન.
હુઈ હું સુંનકે મયેં હયેરાંન.
કીસકો જલાયા, કીસકો સતાયા, કીસકો રૂલાયા આંન—પડા કયું૦
માલ ચુરાંના, જાલ બીછાંના, ચાલ જતાના જાંના,
ચોર પુરાંના, હયે પએછાંના, યા ડાકુ ઇનસાંન—પડા કયું૦

૫૮.

મયેં વોહી રંડી જલીલો ખ્વાર હું,
દેખીયે તસવીર સુરતદાર હું—મયેં વોહી૦
ઉસ કટાર અંગુશ્તરી રૂમાલકી,
મયહી માલીક અએ મેરે સરદાર હું—મયેં વોહી૦
મેરા શૌહર યેહ અસીરે જુલ્ફ હયે,
યેહ મેરા દીલબર હયે મયેં દીલદાર હું—મયેં વોહી૦
સરદાર બોજ કર્જકા સરસે ઊતારીએ,
ફીર ચહડકે દાર દારે બકાકો સીધારીયે
ઊજરતકે મેરે સીધી તરેહ દામ લાઇયે,
ફેર હુકમે શાહેસે સુલીકી મેરાજ પાઇયે—મયેં વોહી૦

૫૯.

મેરે ગંમકા તરાંના સુંનીયે ફીસાંના અએ શાહેજીશાંન,
હયે યેહ જમાંના દુશમંન પુરાંના—સુનીયે ફીસાના૦
આબીદ મેરા બાપથા ગયા જંગલમે હામાંન,
મેહેર મયેં ઉસકી લાડલી મેરા ભાઇ મુજફ્ફર જાંન.
મેરી માથી નાદીના દાંના યગાના—સુનીયે ફીસાના૦
માદર પહોંચી ખુલદમે રહે ભાઈ બહંન નાદાંન,
ભોક જો લેને હંમ ગએ મેરા બીછડા વોહ ભાઈ જાન.
હુઈ ઊસ્સે જુદાઈ ગુજરા જમાના—સુનીયે ફીસાના૦
ભાઇકા મયેં ઢુંડતી ફીરી જંગલ કોહીસ્તાન,
હાલે જુદાઈ કયા કહું હુઈ દર દર મયેં હએરાંન.
ફીરી સહેરા બસહેરા બે આબોદાના—સુનીયે ફીસાંના૦
લાચારીસે રાતદીન ફીરતીથી હએરાંન,
એક તાજીર મરદુદસે ફીર બચા મેરા દામાંન.
હુવા નાએકાકે ઘર મેરા ઠીકાનાં—સુનીયે ફીસાના૦
તાલીબથી બદકાંમકી વોહ નાએકા બેઇમાંન,
ઇસ પ્યારે દીલજાંનકા કયા બયાં કરૂં એહસાંન.
મુજેહ વાંહાસે લે આયા દે કે ખજાંના—સુનીયે ફીસાના૦
શાદી ઇસ્સે હો ગઇ હયે યેહ શોહર જીશાંન,
ઇન હજરતકે હાથસે મીલા ઇસે યાંહાં જીન્દાંન.
મુજેહ ઇસિ બારગેહમે દાદ હયે પાના—સુનીયે ફીસાના૦

૬૦.

એ નાહંમવાર તેરે નામપર પએજાર,
તેરી સાંની નહીં કોઈ જાલીમ હયે બદકાર.
લેજા દરખાંન, ઇસે ઇસીઆંન,
સુલી ઇસે દેદે જાકે હોવે યેહ ફીમાર—એ નાહંમવાર૦

૬૧

નેકીકા આખીર નેક મીલા સમરા,
બદી હયે બુરા ચલંન—નેકીકા૦
બાગ હુરા નજર પડા ફુલભરા ગુલશાન હયે સારા,
અબ્ર ઘેરા નગમસરા રવીશાપર આ કહે યેહ ફીરા.
મુજરા મુજરા સુંનો મુબારીક મેરા,
શુકે કરીમ ચમંનઆરા, છકા પુરા સખુંન સુનજરા
ખોબા હયે ચમંન—નેકીકા૦